

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA ÎNTÂI DUPĂ RUSALII

(a Tuturor Sfinților)

SF. AP. BARTOLOMEU
ȘI BARNABA;

SF. IER. LUCA, ARHIEPISCOPUL
CRIMEEI

DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR

Prima duminică după Cincizecime este, de veacuri, Duminica tuturor sfinților. Această zi are o dublă semnificație: pe de o parte, arată roadele Pogorării Duhului Sfânt, pentru că prin harul divin omul credincios își sfințește viața, iar în acest sens această duminică încheie perioada Penticostarului. Drumul Marelui Post, al Pătimirilor și al Învierii Domnului se încheie astăzi, când se văd roadele răstignirii lui Hristos pe Cruce.

Jertfa Domnului Iisus este mântuitoare pentru că există sfinți. Al doilea scop al sărbătorii de azi este de a ne aminti de toți sfinții, de la dreptii și prorocii Vechiului Testament până la Sfinții Apostoli, de la mucenici până la ierarhi, de la doctorii fără de arginți până la cuvicioșii purtători de Dumnezeu.

Prin cinstirea tuturor sfinților imediat după Duminica Pogorării Duhului Sfânt înțelegem deplin rostul venirii Duhului Sfânt în Biserica lui Hristos, care este sfințirea oamenilor. Aceasta este chemarea lui Dumnezeu pentru noi. Harul divin este cel care ne binecuvântează viața, ne întărește în păzirea poruncilor, ne ferește de ispite și ne sfințește, adică lucrează în noi, treptat, asemănarea cu Dumnezeu. Pogorârea Sfântului Duh în lumea stăpânită de păcat are rolul de a ne ridica, prin credința în Hristos, către starea de fii ai lui Dumnezeu-Tatăl. Astfel, se împlinește o împreună-lucrare a Sfintei Treimi: mântuirea este darul Tatălui, prin Fiul, în Duhul Sfânt.

În același timp, se cere de la noi o deplină conlucrare cu harul Duhului Sfânt. Efortul nostru de a avea o viață morală, de a respecta poruncile, de a ierta, de a posti, de a ne ruga, este întotdeauna ajutat de harul care ne dă putere, ne deschide ochii pentru înțelegerea vocii lui Dumnezeu și ne unește cu Dumnezeu, după cum ne spune și Sfântul Apostol Pavel, „că n-ați primit iarăși un duh al robiei, spre temere, ci ați primit Duhul înfierii, prin care strigăm: Avva! Părinte!” (Romani 8, 15)

Acesta este drumul pe care l-au urmat toți sfinții cinstiți în Biserică. După apropierea de Dumnezeu, sfinții primesc puterea de a ne ajuta pe noi. Pentru aceasta noi cinstim sfinții: ne

rugăm lor, ne închinăm icoanelor, sărutăm cu căldură sfintele lor moaște. Sfinții sunt modele de urmat, înainte mergători ai noștri către Împărăția cerurilor, dar și ajutători pe drumul nostru către mântuire.

Unul dintre sfinții pe care îl cinstim în mod deosebit în biserica noastră este **Sfântul Ierarh Luca, arhiepiscopul Crimeei, doctorul fără de arginți și făcătorul de minuni**, cinstit în calendar chiar astăzi, 11 iunie. Acest medic și ierarh s-a născut și a lucrat în Peninsula Crimeea, cea mult însângerată în zilele noastre. El a trăit între anii 1877-1961, fiind un mărturisitor al creștinismului împotriva regimului politic ateu. A fost un chirurg renumit și un om profund

credincios, care a răbdat condamnări nedrepte, exiluri și peste 11 ani de temniță pentru mărturisirea lui Hristos. O parte din cinstitele lui moaște se află în biserica noastră, într-o raclă specială, din anul 2012.

Minunile săvârșite de sfinți atât în

timpul vieții cât și după trecerea la cele veșnice sunt mărturia harului dumnezeiesc care a lucrat în viața lor și continuă să lucreze în cei care îi cinstesc. Sfinții sunt ajutorul fiecăruia dintre noi, dar și al neamului nostru, atâta vreme cât lăsăm deschisă ușa cererilor pe care le facem

către ei. De aceea trebuie să-i iubim pe sfinți și să le cinstim viețile, pentru a ne minuna de lucrarea lui Dumnezeu în viața oamenilor și pentru a descoperi, prin ei, dragostea Preasfintei Treimi, care ne miluiește și ne sfințește pe noi, pe toți. ❖

Pr. Vlad Mîndru

POSTUL SFINȚILOR APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL

Postul Sfinților Petru și Pavel (denumit popular și Postul Sânpetrului), care precedă sărbătoarea comună a Sfinților Apostoli Petru și Pavel (29 iunie), este rânduit de Biserică în cinstea celor doi apostoli și în amintirea obiceiului lor de a posti înainte de a întreprinde acte mai importante. Prin respectarea acestui post se cinstesc darurile Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli la Cincizecime; de aceea, în trecut, acest post se numea Postul Cincizecimii.

Sfînții Apostoli Petru și Pavel sunt marii învățători ai lumii, pentru că au avut un rol major în răspândirea creștinismului. De aceea Biserica a rânduit ca prăznuirea lor să fie pregătită printr-o perioadă de post, adică printr-o primenire atât trupească, cât și duhovnicească a creștinilor. Tot prin ținerea acestui post se cinstesc darurile Sfântului Duh, care s-au pogorât peste Sfinții Apostoli la Cincizecime.

Primele mărturii despre Postul Apostolilor Petru și Pavel le avem din secolul al IV-lea, în Constituțiile Apostolice, Cartea V, cap. 20: „După ce veți serba Cincizecimea, mai serbați o săptămână, și după aceea postiți o săptămână; căci este drept să vă bucurați de darul lui Dumnezeu, și să postiți după odihnă, deoarece și Moise și Ilie au postit patruzeci de zile...”. Mai târziu apar informații despre acest post la Sfântul Atanasie cel Mare, Teodoret, episcopul Cirului și Leon cel Mare. Acest post era ținut la început numai în cercurile monahale și abia mai târziu s-a extins și la credincioși.

Data și durata postului au fost uniformizate pentru întreaga Ortodoxie la Sinodul local din Constantinopol (1166) prezidat de împăratul bizantin Manuil I și patriarhul ecumenic Luca.

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel nu are o durată fixă, deoarece începutul lui depinde de data variabilă a Sfințelor Paști. Acest post începe de regulă în luna după Duminica Tuturor Sfinților, prima duminică după Rusalii - Pogorârea Sfântului Duh. Dacă Duminica Tuturor Sfinților cade după

29 iunie, Postul se desființează. În aceste cazuri, Sfântul Sinod a hotărât să se țină 7 zile înaintea sărbătorii Sfinților Apostoli. Ca regulă însă, durata Postului se află astfel: câte zile sunt de la data Învierii (inclusiv) din anul respectiv până la 3 mai, atâtea zile ține postul.

Anul acesta postul începe în data de 12 iunie și se încheie în data de 28 iunie, înainte de Sărbătoarea Sfinților Petru și Pavel (29 iunie).

Perioada postului care precede sărbătoarea celor doi apostoli reprezintă cinstea pe care poporul o arată celor care au avut un rol decisiv în păstrarea și răspândirea creștinismului. Postul constă în abținerea de la mâncărurile de origine animală, sporirea rugăciunii, pocăință, lectura scrierilor celor doi

apostoli, precum și imitarea virtuților de care au dat dovadă.

Postul Sfinților Apostoli Petru și Pavel este un post ușor deoarece în 7 din cele 17 zile se poate mânca pește, fiind dezlegare, iar perioada anului în care se ține acest post abundă de legume și fructe autohtone. În zilele de 15, 17, 18, 19, 22, 24 și 25 va fi dezlegare la pește. În Postul Sfinților Petru și Pavel, în zilele de luni, miercuri și vineri consumăm hrană fără ulei, marți și joi avem dezlegare la hrana gătită cu untdelemn, iar sâmbăta și duminica se mănâncă pește.

De asemenea, în această perioadă nu se fac nunți, ca în toate celelalte posturi din timpul anului. Perioada de post este incompatibilă cu petrecerile care au loc odată cu aceste evenimente.

Este, oricum, un post foarte ușor, pe care putem să-l ținem cei mai mulți dintre noi. De aceea, vă îndemn pe toți să-l ținem, pregătindu-ne pentru Taina Spovedaniei și a Împărtășaniei. Acest post se mai numește și „Postul de Vară” și este o perioadă în care trebuie să facem mai multe fapte bune, să ne rugăm mai mult și să cerem iertare pentru păcatele noastre. Postul în sine înseamnă renunțarea la răutate, egoism și invidie pentru a face loc iubirii, credinței și generozității.

Așadar, Post binecuvântat, petrecut în fapte bune, rugăciune, bucurie și înălțare duhovnicească. ❖

Dezbrăcați-vă de omul cel vechi

Dacă, într-adevăr, L-ați ascultat și ați fost învățați întru El, așa cum este adevărul întru Iisus; să vă dezbrăcați de viațuirea voastră de mai înainte, de omul cel vechi, care se strică prin poftele amăgitoare, și să vă înnoiiți în duhul minții voastre, și să vă îmbrăcați în omul cel nou, cel după Dumnezeu, zidit întru dreptate și în sfințenia adevărului.

Pentru aceea, lepădând minciuna, grațiți adevărul fiecare cu aproapele său, căci unul altuia suntem mădulare. Mâniați-vă și nu greșiți; soarele să nu apună peste mânia voastră. Nici nu dați loc diavolului. Cel ce fură să nu mai fure, ci mai vârtos să se ostenească lucrând cu mâinile sale lucrul cel bun, ca să aibă să dea și celui ce are nevoie. Din gura voastră să nu iasă niciun cuvânt rău, ci numai ce este bun, spre zidirea cea de trebuință, ca să dea har celor ce ascultă. Să nu întristați Duhul cel Sfânt al lui Dumnezeu, întru Care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării. Orice amărăciune și supărare și mânie și izbucnire și defăimare să piară de la voi, împreună cu orice răutate. Ci fiți buni între voi și milostivi, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat vouă, în Hristos. (Sf. Ap. Pavel, Epistola către Efeseni, cap. 4, 21-32) ❖

Un nou sfânt în calendarul Bisericii Ortodoxe Române

SFÂNTUL IERARH MARTIR NEOFIT CRETANUL, MITROPOLITUL ȚĂRII ROMÂNEȘTI

Duminică, 21 mai 2023, cu prilejul hramului Catedralei Patriarhale din București, de sărbătoarea Sfinților Împărați Constantin și Elena, a avut loc proclamarea solemnă a canonizării Sfântului Ierarh Martir Neofit Cretanul, mitropolitul Țării Românești. Tomosul de canonizare a fost citit de PS Varlaam Ploieșteanul, episcop vicar patriarhal.

Patriarhul Daniel a afirmat despre ierarhul martir că „a fost unul din cei mai harnici și dinamici ierarhi ai Țării Românești și a avut multe asemănări cu Sfântul Antim Ivireanul”.

Viața Sfântului Ierarh Martir Neofit Cretanul

S-a născut în insula Creta pe la anul 1690. Crescut în dreapta credință, și-a îndreptat pașii din tinerețe spre viața monahală, în care a sporit duhovnicește. A învățat tainele teologiei și științele vremii, ajungând el însuși un călugăr învățat și virtuos, pentru care a fost hirotonit ierodiacon, apoi ieromonah.

A fost chemat în Țara Românească de către domnitorul Constantin Mavrocordat (în a treia domnie: 1735-1741), spre a fi dascălul copiilor săi. În ianuarie 1737 a fost hirotonit mitropolit titular (onorific) al Mirelor Lichiei, iar, după un an, „cu sfatul a toată cinstita boierime și a tot clerul bisericesc”, a fost ales mitropolit al Țării Românești.

Deși era de alt neam și de altă limbă decât păstoriții săi, mitropolitul Neofit a lucrat neobosit pentru propășirea duhovnicească și materială a poporului român, asemănându-se înaintașului său, Sfântul Antim Ivireanul (†1716).

Astfel, ierarhul Neofit a susținut introducerea deplină a limbii române în cult, prin reînființarea tipografiei Mitropoliei, de la București, în care a publicat 14 cărți de slujbă, în mai multe ediții, și alte cărți de învățătură, cele mai multe în limba poporului.

Dorind să sprijine pe creștinii ortodocși aflați sub jug otoman, Mitropolitul l-a ajutat pe Patriarhul Silvestru al Antiohiei în tipărirea, la București, a unei Psaltiri arabe, în anul 1747. Sfântul Neofit a înființat și înzestrat Biblioteca Mitropoliei, pentru care a construit un sediu adecvat și căreia i-a lăsat, prin testament, bogata sa colecție personală de tipărituri și manuscrise.

A sprijinit renașterea isihastă, inițiată de Sfântul Vasile de la Poiana Mărului, pe care l-a chemat să-și prezinte învățătura înaintea patriarhilor Matei al Alexandriei, Silvestru al Antiohiei și Partenie al

La 28 octombrie 2022, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române a hotărât proslăvirea Ierarhului Martir Neofit Cretanul, Mitropolitul Ungro-Vlahiei, cu titulatura Sfântului Ierarh Martir Neofit Cretanul, mitropolitul Țării Românești și înscrierea lui în calendarul Bisericii Ortodoxe Române, în Sinaxarul Sinodal al Bisericii Ortodoxe Române și în cărțile de cult în ziua de 16 iunie.

Ierusalimului, aflați atunci în București, ierarhi care au dat mărturie despre ortodoxia învățurii propovăduite și trăite de Sfântul stareț Vasile.

Pentru respectarea disciplinei canonice în rândul clericilor și monahilor, în anul 1739, Sfântul Neofit a adresat, preoților, călugărilor și tuturor credincioșilor, o Scrisoare pastorală cu prilejul începerii Postului Mare, în care îi îndemna să se spovedească mai des și, cu binecuvântarea duhovnicului să primească Sfânta Împărtășanie.

În anii 1746 și 1747, plin de râvnă apostolică, Mitropolitul Neofit a întreprins două călătorii pastorale în județele eparhiei sale și o parte din eparhia Râmnicului, în timpul cărora a cercetat bisericile și mănăstirile, a îndrumat preoții și credincioșii, a săvârșit slujbe misionare, sfințiri, hirotonii și pomeniri ale ctitorilor.

Totodată, închinându-se moaștelor Sfintei Filoftea, la Curtea de Argeș, s-a străduit să adune tradițiile care circulau, legate de ea, și să-i alcătuiască Viața.

Ierarhul Neofit a susținut învățământul, fiind numit, printr-un hrisov al domnitorului Grigorie Ghica, „ispravnic al dascălilor”, deoarece Biserica sprijinea financiar toate școlile care funcționau, în vremea sa, la București, Râmnicu Vâlcea, Buzău, Târgoviște, Craiova, Câmpulung și Slatina.

Mitropolitul însuși a înființat o școală românească la Schitul Buliga din Pitești (județul Argeș) și o școală cu învățătura românească, grecească și slavonă la Schitul Pătroaia (județul Dâmbovița), cu învățământ gratuit pentru copiii țăranilor.

Sfântul Neofit a fost, totodată, ctitor și înnoitor de lăcașuri sfinte, contribuind la ridicarea bisericii Sfântul Elefterie – Vechi, din București, și la refacerea bisericii din Pătroaia (jud. Dâmbovița), în jurul căreia a construit un schit.

El s-a preocupat și de ortodocșii români din Transilvania, care erau lipsiți de

prezența unui ierarh ortodox, hirotonind mai mulți preoți pentru credincioșii ardeleni, printre care se numără și Sfântul Mărturisitor Moise Măcinic, preotul din Sibiel (prăznuit în 21 octombrie).

Pentru activitatea sa, Patriarhia de Constantinopol i-a conferit titlul de locțiitor al tronului Cezareei Capadociei, care, din anul 1776, va deveni un titlu permanent al mitropoliților Țării Românești.

În timpul arhipăstoriei sale, a înlăturat treptat, în datarea documentelor, numărarea anilor „de la facerea lumii” și a introdus definitiv numărarea anilor de la Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos, potrivit calculului făcut de scriitorul și monahul străromân Sfântul Dionisie Exiguul.

Mitropolitul Neofit Cretanul a fost principalul susținător al desființării „rumâniei” sau „șerbiei”, prin care țăranii erau dependenți de boierii pe moșia cărora locuiau. Sfântul Neofit a fost cel dintâi care a eliberat pe toți țăranii de pe moșiile Mitropoliei.

Zelul său pastoral s-a arătat și prin susținerea cerințelor poporului, asupra de domnitorul fanariot Matei Ghica (1752-1753). Potrivit cronicarilor, Mitropolitul s-a pus în fruntea poporului și a mers la trimisul sultanului, căruia i s-au plâns de toate abaterile domnitorului.

Mâniat de purtarea Mitropolitului, Matei Ghica a poruncit în ascuns ca acesta să fie otrăvit, încât, la scurt timp, în data de 16 iunie 1753, Mitropolitul Neofit a trecut la Domnul, ca un Ierarh Martir, după aproape 15 ani de păstorie, fiind înmormântat lângă Catedrala mitropolitană din București.

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, luând în considerație viața virtuoasă și activitatea neobosită a marelui Ierarh, precum și sfârșitul său martiric, a hotărât trecerea lui în rândul Sfinților și prăznuirea sa în 16 iunie, ziua trecerii sale la cele veșnice. **(basilica.ro; text prescurtat) ❀**

UN MĂRTURISITOR AL CREDINȚEI ÎN VREMURI DE PRIGOANĂ ȘI UN LUMINĂTOR DE SUFLETE ÎN TIMP DE LIBERTATE

Se împlinesc 10 ani de când, la 16 iunie 2013, în perioada plină de lumină dintre praznicele împărătești Înălțarea Domnului la Cer și Pogorârea Sfântului Duh, a trecut la cele veșnice Părintele Arhimandrit Justin Pârnu, ctitor al mănăstirilor Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil și Adormirea Maicii Domnului - Paltin, din localitatea Petru Vodă, județul Neamț. Deși avea 94 de ani, el a fost regretat și plâns de mii și mii de credincioși, căci locul acestuia în Biserica noastră este imposibil a mai fi ocupat de alți duhovnici. Încercările din vremurile de prigoană, anii în care a fost închis, asceza și rugăciunea l-au transformat într-un misionar al credinței și dragostei de țară. A avut curajul de a prevesti fapte și lucruri care acum pot fi văzute împlinindu-se.

chipul monahului care, oriunde s-ar afla, este într-o permanentă luptă pentru dobândirea Împărăției lui Dumnezeu și pentru a face cunoscută lucrarea lui Dumnezeu celor din jurul său. Misiunea lui era aceea de a deveni lumina lumii și sarea pământului (Matei 5, 13-14), dar mai ales rugător permanent pentru mântuirea oamenilor.

Privind la viața sa luminoasă și la mulțimea ucenicilor, monahi și mireni, pe care Părintele Justin Pârnu i-a îndrumat pe calea mântuirii în Hristos, considerăm că trecerea sa la cele veșnice, în urmă cu aproape șase ani, este o pierdere pentru viața și lucrarea pastorală a Bisericii, pentru monahismul românesc și pentru mulțimea credincioșilor care l-au cunoscut, însă am dobândit un nou rugător în cer.

Așadar, ne amintim în acest moment de Părintele Arhimandrit Justin Pârnu ca de un adevărat luptător pentru credință, pentru dreptate, dar și un adevărat monah, a cărui preocupare principală a fost rugăciunea, la care s-au adăugat lucrul mâinilor, postul și ascultarea duhovnicească.”

Părintele Justin s-a născut la 10 februarie 1919, în satul Poiana Largului (Petru Vodă), comuna Călugăreni (azi Poiana Teiului), jud. Neamț, în familia unor români ortodocși foarte evlavioși și a fost botezat cu numele Iosif. La 17 ani, intră frate în Măn. Durău. În 1939 se înscrie la Seminarul Teologic de la Măn. Cernica. În anul 1940 este tuns în monahism. La vârsta de 22 de ani este hirotonit întru preot.

Participă ca preot militar în al doilea război mondial, apoi este întemnițat pe motive politice între anii 1948-1964, la Suceava, Văcărești, Jilava. Cea mai mare parte a pedepsei o execută la Aiud, perioadă care a fost și cea mai grea din cei 17 ani de detenție. Părintele Iustin spunea că a trăit „cea mai importantă experiență pe care o poți avea în timpul vieții: să te cunoști pe tine însuși pe calea suferinței”. În anul 1991, părintele întemeiează în satul Petru Vodă o mănăstire, pe care o închină martirilor români din închisorile comuniste. Trece la Domnul în seara zilei de 16 iunie 2013, la vârsta de 94 de ani. ❀

Un călugăr dârz, misionar, care și-a dedicat ultimii ani ai vieții înființând două obști și un așezământ social. Prin chilia sa au trecut zeci de mii de credincioși, clerici, monahi sau mireni. Pe toți i-a povățuit, i-a întărit, i-a ajutat. Ultimii ani ai săi au fost o jertfă, căci mânca o dată în zi, dormea 2-3 ore, în rest se ruga, participa la slujbe și primea necentenit pe cei care așteptau la ușa chiliei sale.

S-au scris despre sfinția sa multe cărți, articole. S-au spus multe, iar unii i-au răstălmăcit vorbele și opiniile. Dar tot ceea ce a făcut a fost ca oamenii să se apropie de Dumnezeu, să pună mai presus de toate credința și țara și sub nici un chip să nu-și piardă mântuirea. Căci lucrarea dușmanilor Bisericii și ai mântuirii noastre sunt la vedere și ei lucrează fără clipă de odihnă să-și pună planurile în aplicare.

Unele opinii ale Părintelui au creat anumite controverse la vremea respectivă, dar anii au trecut și aurul trăirilor și cuvintelor sale s-a decantat iar timpul i-a dat dreptate.

Nu întâmplător am ales câteva fraze din mesajul pe care Preafericitul Părinte Patriarh Daniel l-a transmis Mănăstirii Petru Vodă la împlinirea a 100 de ani de la nașterea Părintelui Arhimandrit Justin Pârnu, la 10 februarie 2019. Căci ele reflectă prețuirea de care se bucură Părintele Justin Pârnu și lucrarea sa în Biserica Ortodoxă Română.

„Format în atmosfera de rugăciune și înaltă trăire duhovnicească a Mănăstirilor

Durău (jud. Neamț) și Cernica (jud. Ilfov), Părintele Justin Pârnu a îndurat, cu multă credință în Dumnezeu și speranță de viață mai liniștită, încercările temnițelor comuniste de la Văcărești, Jilava, Aiud și Suceava (între anii 1948-1964), mărturisind cu mult curaj dreapta credință, în vremuri de încercare pentru Biserică și Țară.

Ca deținut politic, a fost forțat să muncească în mină, iar apoi ca lucrător forestier, într-o perioadă în care mulți monahi erau obligați să-și părăsească mănăstirile în urma promulgării Decretului comunist 410/1959.

Trecând prin încercările și nedreptățile vremurilor de prigoană, cu multă răbdare și speranță, a revenit în viața monahală, slujind ca ieromonah la Mănăstirile nemțene Bistrița și Secu și alinând sufletește pe mulți credincioși care, îndurerați și dezorientați, îl căutau.

Din anul 1991 a ctitorit, în apropierea satului său natal, Măn. Petru Vodă și, mai târziu, începând cu anul 1999, în apropierea acesteia, Măn. de călugărițe Paltin, în care a organizat un cabinet medical și o casă pentru copiii săraci.

Părintele Justin Pârnu a reprezentat

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 11-18 Iunie 2023

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 11.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica întâi după Rusalii (a Tuturor Sfinților) Sf. Ier. Luca, Arhiepiscopul Crimeei - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 14.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Sfântul Maslu
Vineri 16.06	07 ³⁰ -09 ³⁰ De la 22 ³⁰	Sfânta Liturghie Slujbă de priveghere de toată noaptea
Sâmbătă 17.06	De la 08 ⁰⁰	Parastas cu pomenirea celor adormiți
Duminică 18.06	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 2-a după Rusalii (a Sfinților Români) Utrenia, Sfânta Liturghie